

de Nestor

Contactblad voor gepensioneerden van
bp Raffinaderij Rotterdam en Nerefco

Jaargang 23 — Editie 1, april 2023

In deze editie:

Index & Colofon	2
Van de bestuurstafel	3
Pensioenakkoord e.v.	4
Maintenance....	6
Energiecontracten	10
Bp Familiedag	13
Pensioen en dan...	14
Geëmigreerd naar Thailand (vervolg)	16
Nieuwe doelen na pensioen	18
Even voorstellen	20
Het leven na pensionering	24
Nieuwe bestuurder	25
Personalía	26
Contactadressen	27

Colofon:

Redactie van deze editie:

Rob van Breda, Gerrie Smeenk, Rinus Poppelaars, Lex Zoethout, Ruud Been, Jan Bevaart, Paul Koole, Kees Poessé, Jaap Quartel, Jos Werring.

Eindredactie:

Rinus Poppelaars

Fotografie:

de redactie en redacteurs

Correspondentieadres:

de Nestor
p/a Bogerdweg 39
4315 CB Dreischor
redactie@seconer.nl

Drukwerk & Distributie:

Editoo, Arnhem

Wijzigen van uw gegevens?

Seconer-Nieuws en de Algemene Verordening Gegevensbescherming.

Gegevens mogen niet meer zomaar, zonder toestemming, worden verstrekt aan derden. We ontvangen dus niet meer automatisch gegevens van de pensioenuitvoerder of de administratie van bpRR.

Het is daarom belangrijk dat u ons laat weten wanneer:

- u met pensioen gaat,
- u een bericht van overlijden wilt doorgeven,
- u de Nestor wilt ontvangen.

U kunt berichten doorgeven op het mailadres:

Secretaris@seconer.nl

Kopij aanleveren:

Wilt u een leuk, interessant of boeiend verhaal aanleveren om dit te publiceren in de Nestor?

Wilt u liever niet zelf een stukje schrijven maar wel een verhaal vertellen dat door de redactie wordt verwerkt in een verhaal voor de Nestor?

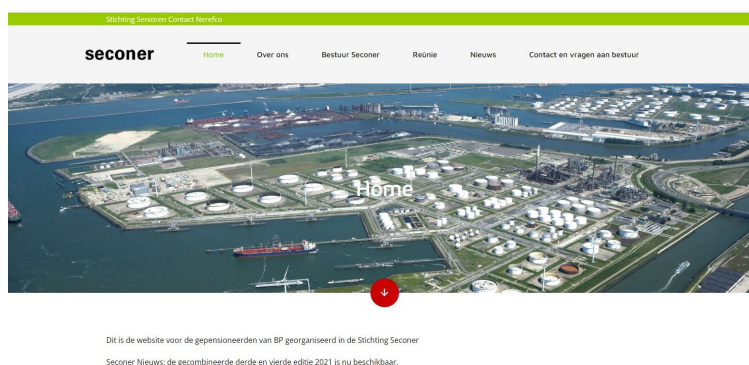
Stuur uw verhaal naar de redactie of neem contact op met één van de redactieleden (zie contactadressen)

U kunt kopij sturen naar:

Redactie@seconer.nl

De sluitingsdatum voor de kopij van de volgende editie van de Nestor is: **15 juni 2023**

Kijk ook eens op onze website

<https://www.seconer.nl>

Van de bestuurstafel

Wijzigingen in de redactie:

In de vorige editie van “de Nestor” heeft u in “van de bestuurstafel” kunnen lezen dat twee leden van de redactie, na vele jaren actief te zijn geweest, hun werkzaamheden voor de redactie willen beëindigen en nu echt met pensioen te willen gaan. Piet van Kessel is betrokken geweest bij de oprichting van de redactie en sinds 2000 actief redactielid geweest. Klaas Kuipers heeft gedurende 14 jaar zijn bijdragen geleverd aan Seconer-Nieuws en later aan “de Nestor”.

Met het stoppen van Piet en Klaas verliest de redactie twee fijne en zeer gewaardeerde leden die altijd actief en creatief waren om voor de lezers van het contactblad van leuke en boeiende verhalen te schrijven.

Op 10 februari 2023 hebben we als bestuur en redactie tijdens een diner in Rhoon op gepaste wijze afscheid genomen van Piet en Klaas en hen bedankt van al het werk dat zij in de loop van de jaren hebben verzet.

We hopen dat beiden nog vele jaren met mooie herinneringen aan de redactie kunnen terugdenken.

Gelukkig kunnen we melden dat de continuïteit van de redactie en daarmee het contactblad is gewaarborgd door de aanmelding van Lex Zoethout en Jos Werring als nieuwe redactieleden. We zijn hier erg blij mee en hopen dat Lex en Jos veel plezier in het werk van de redactie zullen ervaren. Verderop is deze editie stellen zij zich voor.

Wijzigingen in het bestuur:

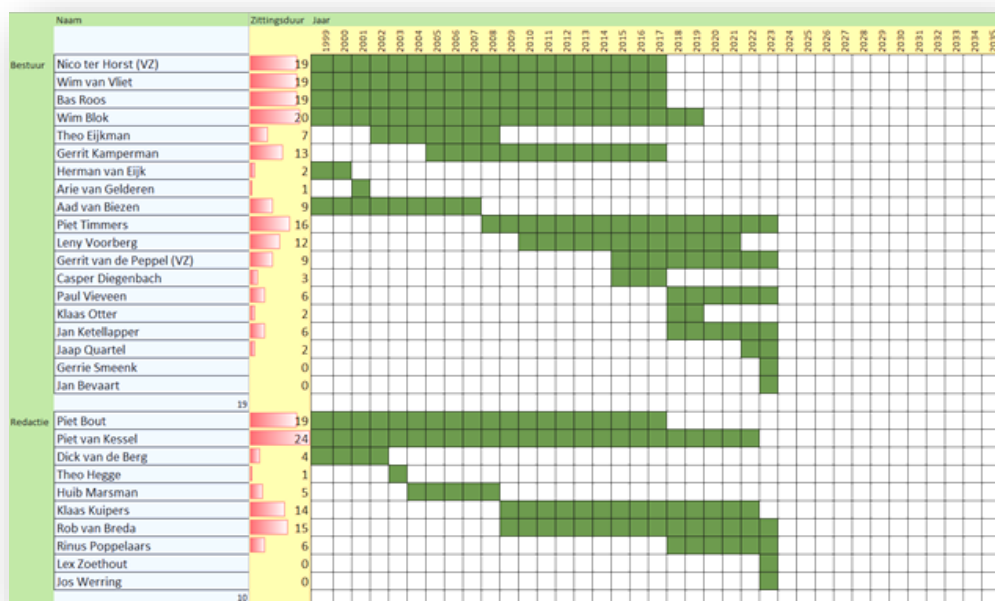
Tijdens de zeer geslaagde reünie in diergaarde Blijdorp heeft onze voorzitter, Gerrit van de Peppel, tijdens zijn welkomst – en openingstoespraak een oproep uitgesproken voor nieuwe bestuurs- en redactieleden. Deze oproep bleek gehoor te vinden. Niet alleen hebben we twee nieuwe redactieleden mogen verwelkomen, maar ook hebben zich twee nieuwe bestuursleden aangemeld. Gerrie Smeenk en Jan Bevaart zijn in het eerste kwartaal van 2023 het bestuur komen versterken. Verderop in deze editie stellen zij zich voor en we wensen Gerrie en Jan alle succes en vooral ook plezier als bestuursleden van de Stichting Seconer.

Een minder leuk bericht is dat onze voorzitter, Gerrit van de Peppel, vanwege gezondheidsredenen heeft besloten dat hij zijn taken als voorzitter zal neerleggen en als bestuurslid zal aftreden. Sinds 2015 heeft Gerrit op kenmerkend rustige wijze het voorzitterschap van de Stichting meer dan uitstekend ingevuld als opvolger van Nico ter Horst. Gerrit bood ruimte aan individuele bestuursleden om zich te ontplooiën. Wel hield Gerrit daarbij duidelijk

de doelen voor ogen en wist hij uit soms brede discussies de kern goed samen te vatten.

Als bestuur waarderen we het werk van Gerrit ten zeerste en we hopen dat Gerrit nog vele jaren kan genieten van “de Nestor” en de reünie.

Het bestuur zal dit jaar, mede vanwege de nieuwe bestuursleden, werken met een roulerend voorzitter.

Overzicht van bestuurs- en redactieleden sinds de oprichting van Seconer. Champion is Piet van Kessel met 24 jaar.

Indexatiemethode en het nieuwe Pensioenakkoord

Tijdens de Seconer vergadering is Paul Koole gevraagd een stuk te schrijven over de indexatiemethodiek en het nieuwe Pensioenakkoord.

Wat de indexatie betreft hebben we goed nieuws, er zal dit jaar wederom sprake zijn van een indexatie en wel het maximum percentage van 4% en een inhaalindexatie van 0,45%.

Zie verderop in dit artikel een uitleg van de indexatie regels. Wat zijn de mogelijke veranderingen door het nieuwe Pensioenakkoord en hoe ver zijn we? Er verandert veel en dus valt er ook veel te vertellen. Toch zijn er ook nog veel onduidelijkheden. Hieronder gaat Paul in op verschillende onderwerpen. Deze onderwerpen zijn met name interessant voor de lezers van de Nestor, omdat het hier vooral gepensioneerden betreft.

1: Het nieuwe Pensioenakkoord is goedgekeurd door de tweede kamer.

Het nieuwe Pensioenakkoord is in december goedgekeurd door de tweede kamer. Waarschijnlijk zal binnen de komende maanden de eerste kamer volgen. Dit zal leiden tot een volledig nieuwe pensioenregeling voor actieven. Voor gepensioneerden betekent het dat mogelijk de oude rechten overgedragen worden naar de nieuwe regeling. Dit heet invaren. Ons pensioenfonds is gevestigd in België. De nieuwe wet biedt op dit moment geen mogelijkheid voor in het buitenland gevestigde pensioenfonds om in te varen. Daarom is generiek invaren voor ons ook niet mogelijk. Dit betekent dat elke deelnemer individueel toestemming moet geven om in te varen. Dit maakt het een niet waarschijnlijke optie. Dit betekent dat de oude regeling zal blijven bestaan maar zagezegd 'slapend' zal worden. Dat wil zeggen dat er geen opbouw meer plaatsvindt. Verder zal alles blijven zoals het nu is. Denk hierbij ook aan: de bijstortingsverplichting in geval van een te lage dekkingsgraad. Daarmee is de kans op een korting op de uitkering minimaal. Daarnaast zullen ook de afspraken over indexatie gelijk blijven.

2: Zo werkt de indexatieberekening

De manier van berekenen van jaarlijkse indexatie werkt als volgt:

A: er wordt berekend wat het benodigde rendement is om de opgebouwde pensioenen te blijven betalen over het afgelopen jaar. Dit noemt men het verplichtingen rendement. Dit wordt berekend door de actuaire op basis van het rendement van goede kwaliteit bedrijfsobligaties. Vervolgens berekent hij samen met de benodigde rendementen van de vorige 4 jaren het 5 jaar gemiddelde rendement.

- B: de actuaire berekent op basis van de gegevens van de vermogensbeheerders het rendement op de beleggingen van het afgelopen jaar. Vervolgens berekent hij samen met de rendementen van de afgelopen 4 jaar het 5 jaar gemiddelde overrendement.
- C: indien het 5 jaar gemiddelde behaalde rendement groter is dan het 5 jaar gemiddelde verplichtingen rendement is er overrendement. Dit overrendement op het vermogensdeel van gepensioneerden en slapers is beschikbaar voor indexatie. Ter verduidelijking, slapers zijn ex medewerkers van BP.
- D: van het CBS krijgen we het inflatiecijfer van het afgelopen jaar dat was afgelopen jaar 10%
- E: indien het overrendement hoger of gelijk is aan het rendement dat nodig is om de volledige indexatie met een maximum van 4% te geven dan kan er eventueel gemiste indexatie van de afgelopen 5 jaar worden toegewezen. Is het overrendement lager dan 4% maar groter dan 0, dan wordt de indexatie berekent o.b.v. het beschikbare rendement. Is het overrendement of de inflatie lager dan 0 dan wordt er geen indexatie gegeven maar ook niet gekort.

De afgelopen jaren hebben we regelmatig gezien dat Pensioenfonds bp een indexatie toekent, waar de meeste Nederlandse pensioenfondsen dit niet hebben gedaan. Dit heeft te maken met de genoemde berekening die ons fonds hanteert. Ook is er nu voor het eerst sinds de implementatie van deze berekening sprake van een inflatie die hoger is dan het maximum van 4%.

3: Vermogenspositie van het fonds.

De dekkingsgraad is de verhouding tussen de bezittingen en verplichtingen van het pensioenfonds. De bezittingen is het geld dat een pensioenfonds 'in kas' heeft, de verplichtingen de pensioenen die het nu en in de toekomst moet uitkeren. De verhouding tussen de bezittingen en verplichtingen van Pensioenfonds bp is positief. Omdat we in België gevestigd zijn en de dekkingsgraad daar op een andere manier wordt berekend als in Nederland zijn de dekkingsgraden niet direct vergelijkbaar met die van Nederlandse fondsen. De berekening op Nederlandse grondslagen is nog niet bekend maar de verwachting is dat die rond de 130% zal liggen.

De dekkingsgraad zegt iets over de gezondheid van een pensioenfonds

Het is een belangrijk hulpmiddel om te bepalen hoe we er financieel voor staan en geeft aan hoe 'gezond' een pensioenfonds is. Een dekkingsgraad van 100% betekent dat er voor iedere euro die we nu of in de toekomst aan pensioen moeten betalen, precies €1 in kas zit. Bij een lagere dekkingsgraad is er niet genoeg geld in kas om alle huidige en toekomstige pensioenen uit te keren. Er is dan sprake van een dekkingstekort.

Net als alle andere pensioenfondsen heeft ons fonds qua beleggingen een heel slecht jaar achter de rug. Door de aanzienlijke stijging van de rente zijn de obligaties flink in waarde gedaald. Ook zijn de aandelenkoersen gedaald.

Maar doordat de verplichtingen door de hoge rente ook sterk zijn gedaald is de dekkingsgraad toch gestegen.

4: Mis niets en geef je e-mailadres door!

Om de kosten van het pensioenfonds laag te houden, vragen wij je je (privé) e-mailadres te registreren. Zo kan het fonds zoveel mogelijk digitaal communiceren. Op dit moment ontbreekt er nog een deel van de e-mailadressen van gepensioneerden en slapers. Je geeft je e-mailadres gemakkelijk door op je persoonlijk portaal, Mijn Pensioen op onze website www.pensioenfondsbp.nl. Naast dat het kosten bespaart voor het fonds en digitale communicatie beter is voor het milieu, blijf je ook op de hoogte van het laatste nieuws. Mis niets en geef je e-mailadres door! Meer informatie? Bekijk ook onze Pensioenakkoord webpagina op onze website op www.pensioenfondsbp.nl/pensioenakkoord.

Maintenance.....

Als ik nu en dan nog eens terugdenk aan de jaren waarin ik heb gewerkt in het onderhoud van onze raffinaderij, komen de Wescon-jaren als eerste in mijn herinneringen bovendrijven. Zoals veel andere collega's die later bij BP Maintenance zijn komen werken, zijn veel van ons ooit begonnen bij de firma Wescon (Werkspoor Constructie). Ik bewaar eigenlijk de beste herinneringen aan zowel het werk via Wescon als bij BP. Het zijn echter allemaal losse flarden van herinneringen over zaken die op de één of andere manier in m'n geheugen zijn blijven hangen. U moet het me dus maar niet kwalijk nemen als ik hier en daar een beetje van de hak op de tak spring.

Toen ik in 1971 als instrument technician bij Wescon werd aangenomen door de toenmalige bouwplaats-leider Wim Luksen, was de Raffinaderij nog jong en er was er van een cracker nog geen sprake. Er stonden alleen nog maar de crude-units. De grote baas van de afdeling Maintenance, was in die tijd de heer van Sorge. Kees van Sorge was een voormalig Marine officier en hij liet zijn gezag dan ook graag gelden op een eigen soort militaire wijze. Hij had de wind er flink onder en als je bij hem op de een of andere manier op rapport moest komen, was je nog niet jarig. In die beginjaren had de raffinaderij nog maar een kleine eigen Engineering-staf. Er was volgens mij maar één E/I Engineer en één Mechanical Engineer. Zoals gezegd, was al het dagelijkse onderhoud uitbesteed aan de firma Wescon. Veel van onze huidige lezers / ex Maintenance-medewerkers, zijn hun carrière, net als ik, ooit begonnen bij Wescon.

Niet veel te vertellen.

Op een Raffinaderij werd (en wordt) het geld natuurlijk verdiend door de afdeling Operations. De Maintenance afdeling werd daarbij als ondersteunende afdeling, zeker in die beginjaren, beschouwd als een soort noodzakelijk kwaad. Zij kostten immers alleen maar geld. Je had in die tijd dan ook als contractor dan ook niet zo heel veel in te brengen.

Ik heb nog wel meegemaakt dat een instrument-technician, die in z'n lunchpauze in de E/I shop z'n boterhammetje zat op te eten door een binnenkomende dagstaf-baas aan z'n oor werd meegetrokken om een naar een haperende regelklep te kijken. Of hij nu protesteerde dat het z'n lunchpauze was, maakte niks uit. Meekomen en wel nú, was de boodschap! Gelukkig is er in de loop van jaren daarna veel verbeterd aan de relatie tussen de afdelingen Operations en Maintenance en terecht! Je kunt immers niet zonder elkaar. Operations kan alleen goed functioneren als het equipment, zoals pompen, compressoren en regelsystemen optimaal functioneren.

Ik ben begonnen in de Analyser-groep (de toverdozen zoals van Sorge ze wel gekscherend noemde) Die groep stond toen onder

de bezielende leiding van Rick Kuipers. On stream- analysers zoals die instrumenten officieel worden genoemd, waren toen nog ondergebracht in tamelijk primitieve golfplaten hutten waarvan de wanden ongeveer een halve meter boven de grond eindigden. Je kon zodoende van buitenaf goed zien of daar binnen iemand aan het werk was, en daar werd dan ook regelmatig, op soms onbarmhartige wijze, misbruik van gemaakt. Als je dan bijvoorbeeld bezig was om een cloudpoint, flashpoint of destillationpoint analyzer af te stellen, wilde het nog wel eens gebeuren dat iemand voor de grap met een pijpen-wrench langs dat gegolfde plaat van die wanden roffelde, waardoor je je binnen helemaal een ongeluk schrok want dat hok was net een klankkast.

Het kon trouwens ook wel eens een handvol grind zijn wat tegen de buitenkant zo'n hut werd gegooid hetgeen ongeveer hetzelfde effect sorteerde. In beide gevallen schrok je je half lam. Vooral als je daar binnen net geconcentreerd bezig was met zo'n analyzer.

Maintenance centrum.

Het werk op de CDU 3 en 4 werd gecoördineerd vanuit een klein gebouwtje dat tussen de beide units in stond. Nou was de naam "Maintenance centrum" wel een wat hoogdravende term voor het zeer bescheiden gebouwtje dat daar stond. Het was eigenlijk veel te klein voor het grote aantal mensen wat van daaruit werkte. Het opperhoofd van de afdeling was Harm van het Hof. Hij was een man met twee bijnamen. Rooie Harm, omdat hij een hoofd met vuurrood haar had, maar ook wel "Harm met de hamer". Dit laatste omdat hij, als de gemoederen van hemzelf of één van zijn medewerkers soms wat te hoog opliepen, aan kwam sjouwen met een levensgrote zware stalen hamer. Daarmee mocht je dan zo hard als je maar kon op één van de stalen werkbanken gaan staan timmeren. Dit met het idee dat je je op die manier een beetje kon afreageren van één of ander persoonlijk ongemak. Ik kan u uit eigen ervaring melden dat dit in bepaalde gevallen inderdaad enorm opluchtte. Harm was echter een man met twee gezichten. Aan de ene kant, had hij natuurlijk het ruwe bolster van de wat rauwe Wescon-baas, maar Harm had ook een heel zachte kant. Hij was bijvoorbeeld dol op kippen. Hij was daar dusdanig verzot op, dat hij er overdag op zijn werk blijkbaar ook niet zonder kon. Hij had namelijk aan de zijkant van het onderhoudsgebouwtje, vlak onder het raam van zijn kantoortje, een kleine kippenren getimmerd en had daar een haan met een paar kippen in ondergebracht. . . Het is, zeker gezien vanuit onze huidige tijd, met al haar strakke regels en voorschriften, nauwelijks voor te stellen, maar het was toch écht zo. Hij stond soms zeer bewogen en bijna met tranen in zijn ogen, ons wat over zijn belevenissen met zijn kippetjes te vertellen.

Rond koffietijd was het altijd bommetje vol in het kleine gebouwtje. Technicians van alle vakgroepen zaten dan door elkaar op de enige werkbank die er was met een kop koffie en een boterhammetje. Ik herinner me bijvoorbeeld nog een bankwerker, Jozef Tellimi (hij was van Perzische afkomst) Elke morgen begroette hij mij stevast met de woorden "ha die tomaten", waarbij ik hem dan aanvankelijk niet begrijpend aankeek. Volgens zijn uitleg, betekent mijn achternaam in het Perzisch namelijk "tomaten". Als we daar met dan z'n allen, dicht tegen elkaar aan ons bammetje zaten te nuttigen kon er plotseling grote consternatie ontstaan als de grote baas dhr. van Sorge onverwacht naar binnenstapte. Donkere regenjas en borstelige wenkbrauwen en ons geen blik waardig keurend. (achteraf denk ik dat hij het er allemaal om deed). Iedereen was dan plotseling ergens zogenaamd mee bezig. . .

Wij werden als contractors, namelijk geacht om een zo hoog mogelijk rendement aan reparaties op te leveren. Ons percentage "hand on tools" moest daarom zo hoog mogelijk zijn. Er liepen toen met enige regelmaat "vreemde mannen" over de units met lijsten bij zich, om daarop te registreren of wij wel effectief genoeg bezig waren. Een hok vol stilzittende en koffiedrinkende technicians was in dat licht gezien natuurlijk niet zo'n gewenste situatie. . .

Vervoer

De Raffinaderij lag, zeker in die jaren, behoorlijk afgelegen en was met het openbaar vervoer niet bereikbaar. Lang niet iedereen beschikte toen nog over een eigen auto. Om dit probleem op te lossen, had Wescon een aantal (Ford Transit) busjes gehuurd bij een garage in Rozenburg. Door een soort knipkaart te kopen, mocht je daarin dan in meerijden. Eén van deze busjes reed dagelijks vanuit Schiedam, waar ik toen woonde, naar de Raffinaderij. Ene Louis was onze vaste chauffeur. Hij was echter zeer regelmatig ziek en dan moest ik als broekie met een rijbewijs, zijn taak maar overnemen.

Dagelijks maakte ik dan eerst een route door de stad om hier en daar wat mensen op te halen, om dan te eindigen bij het station. Daar stapten dan Jan Meskers en nog een pijpfitter bij ons in. Beiden waren dan met de trein vanuit Leiden gekomen. Nelis Tettero (de broer van Toon Tettero, de man die jaren later om het leven zou komen bij een aanrijding op de kruising tussen de d'Arcyweg en de Europaweg) zat naast de bestuurder en knipte dan je buskaart af. Tevens inde hij het tunnelgeld, want voor de Benelux-tunnel moest toen per rit, nog een gulden worden betaald.

Op vrijdag was het echter “een rondje van de baas” en sloeg hij het kaartknippen over. Want dan was het feest. We reden dan ook niet zoals gebruikelijk, via de Europaweg maar langs het Brielse meer, om alvast een beetje in de weekend stemming te komen. Op station Schiedam kwam dagelijks ook nog ene Piet aan boord. Piet was een erg grote, zeer zwijgzame man die er geen twijfel over liet bestaan dat hij ons allemaal maar minnetjes vond. Hij sprak dan ook nooit een woord met ons. Hij was namelijk bouwplaats-leider op het Botlek depot. Elke dag moesten wij dus een stuk omrijden om Piet van en naar dat depot te brengen.

Op een dag echter, besloot Kees van Sorge om eens een werkbezoek af te leggen aan het Botlekdepot. Ze waren daar toen net bezig om, onder leiding van baas Piet, laadslangen te druktesten. Op een zeker moment, (zo gaat het verhaal) zou van Sorge een opmerking hebben gemaakt over de gang van zaken en Piet zou toen iets hebben geant-

woord, in de trant van; dat ze daar zélf wel uitmaakten hoe zo iets moest gebeuren... Het gevolg daarvan was dat wij s' middags toen we Piet weer gingen ophalen, via Jan Meskers (met Jan sprak hij wél, vermoedelijk omdat de vader van Jan vroeger ook bouwplaats-leider bij Wescon was geweest) te horen kregen dat we Piet de volgende dag niet hoefden op te halen. Eigenlijk nooit meer, want hij was namelijk met onmiddellijke ingang van zijn functie ontheven. Eén telefoontje van ome Kees naar het Wescon hoofdkantoor in Utrecht bleek daarvoor voldoende.

De oliecrisis

Toen in 1973 de oliecrisis uitbrak veranderde er voor ons heel veel. Het vervoer met de Transit busjes werd door Wescon afgeschaft omdat autorijden vanaf dat moment kennelijk veel te duur werd. Je kon nog wel een voorschot krijgen om een eigen auto te kopen maar verder moest je het voortaan zelf maar uitzoeken hoe je op de Raff kwam. Voor mij veranderde er ook heel veel, want wij verhuisden in die tijd namelijk van Schiedam naar Oostvoorne.

Zodoende kwam ik voortaan op de fiets naar m'n werk. Voor BP medewerkers was er busvervoer vanuit Rockanje en Oostvoorne naar de Raffinaderij. Als het regende namen we vaak die bus. Ik stond dan meestal te wachten, samen met Corrie Gorzeman, de toenmalige secretaresse van Kees van Sorge. Als hij dan langs ons reed en haar zag staan, mocht zij met hem meerijden en ik mocht dan meestal ook mee. In de auto was het altijd lekker warm en stond de radio aan. Bij de hoofdpoot aangekomen, zette Kees (zoals verplicht) de radio uit. Dit steevast gevolgd door de opmerking. “Zo, de radio uit, want anders ontploft zometeen de Raffinaderij”. Wij zaten dan altijd min of meer op die opmerking te wachten, want we vonden dat wel grappig.

Een eigen onderhoudsdienst

Met de bouw van de FCCU in zicht, werd door BP besloten om een eigen Maintenance organisatie te gaan opbouwen. Veel Wescon medewerkers werden uitgenodigd om te komen werken voor BP, en de meesten deden dat dan ook. Eerst stapten een aantal Engineers over, niet lang daarna gevolgd, door een flink aantal technicians die eerst allemaal een SBC cursus (Stichting Bijzondere Cursussen van Elsevier) met goed gevolg moesten hebben doorlopen.

Ik hoorde daar toen niet bij. Ik was namelijk overgestapt naar een andere werkgever. Gedurende vijf jaar, reed ik her en der door ons land om in allerlei laboratoria analyse instrumenten te repareren. Het was leuk werk, maar jaarlijks ruim 60.000 autokilometers rijden, daar wilde ik op den duur toch wel vanaf. Net toen ik aan het uitkijken was naar een andere baan, kreeg ik van Corrie de tip, dat er bij BP vacatures waren voor instrument-technicians. Ik solliciteerde en werd aangenomen. De SBC cursus was net afgelopen, dus die heb ik er onder begeleiding van Jaap Kreukniet later nog bijgedaan..

Ome Kees

In die tijd werkten er in Maintenance-organisatie opmerkelijk veel mensen die Kees heetten. Je had bijvoorbeeld, om een er maar een paar (in volgorde van rang) te noemen Kees van Sorge, Kees Beekhuis, Cees van Everdingen, Kees Ribbens en ook bij de technicians waren er een paar.

In een poging van ons, om die mijnheer van Sorge een beetje van het hoge voetstuk, waar hij in onze beleving op stond, af te halen, werd hij door ons "mannen van de werkvloer" vaak aangeduid met de titel, "Ome Kees". Op een zekere dag was het moment aangebroken dat ome Kees met pensioen zou gaan. Ik zal die middag niet licht vergeten! Er was voor de gelegenheid een staande afscheidsreceptie georganiseerd in de hal van het hoofgebouw (dus tussen de filmzaal en de kantine in). Er was een spreekgestoelte opgericht en het spits zou worden afgebeten door onze toenmalige Refinery Manager, Koos Rinck. (Ik schrijf dit nu, omdat ik de openingszin van Koos nooit zal vergeten.) Het gaf namelijk de onderlinge verhoudingen in die tijd, dus ook op Management niveau, perfect weer. Koos begon zijn toespraak met de veelzeggende vraag; "Mag ik Kees tegen je zeggen"? Deze vraag werd door van Sorge toen met een genadig knikje beantwoord, waarna Koos met zijn speech kon beginnen. Van het dankwoord van, van Sorge zelf herinner ik me nog dat hij iedereen bedankte voor de prettige samenwerking gedurende al die jaren, maar voegde hij eraan toe, in het bijzonder ook heel veel dank aan al zijn "tegenstanders" want die hadden hem, naar zijn eigen zeggen in al die jaren nog eens extra gestimuleerd om nog meer tekeer te gaan dan hij eigenlijk zélf ooit van plan was geweest.

Er viel toen wel even korte stilte, want je zag iedereen denken, wie dat dan allemaal waren wel niet geweest. We zijn er nooit achter gekomen wie dat nou toch waren. De Maintenance afdeling heeft in de jaren daarna nog flink wat andere managers gekend, waarvan sommigen wel heel erg snel weer vertrokken en wiens namen we inmiddels allemaal allang weer zijn vergeten, maar niet één heeft er zo'n blijvende indruk op de meesten van ons achtergelaten als die van ome Kees.

-#-

Energiecontract variabel, vast of dynamisch

Het zijn dure tijden. De prijzen voor boodschappen, openbaar vervoer, benzine en diesel, eigenlijk voor alles zijn flink gestegen. Zo ook de kosten voor elektriciteit en gas, soms tot schrikbarende hoogte waardoor menig gezin, bedrijf en winkelier soms in financiële problemen kwamen.

De overheid zag zich genoodzaakt om hier iets aan te doen en heeft voor het jaar 2023 een energie plafond ingesteld zodat voor gezinnen de kosten nog enigszins te dragen blijven.

Hoe de energiemarkt zich gaat ontwikkelen gedurende dit jaar is nog afwachten., de energieprijzen lijken zich enigszins te normaliseren. Wel is duidelijk dat het energie plafond voorsnog alleen in 2023 toegepast wordt, dus hoe het er na dit jaar voorstaat is afwachten.

Voor velen zijn de hoge kosten voor energie aanleiding geweest om te investeren in zonnepanelen, warmtepompen of isoleren.

Anderen zijn gaan nadenken over mogelijkheden in de contractvorm.

Is uw energiecontact variabel, vast of dynamisch?

Toen in 2001 de burgers van Nederland voor het eerst een leverancier voor gas en elektriciteit konden kiezen bleef ik trouw aan de leverancier waaraan wij al vele jaren de rekening betaalden. Voor een deel kwam dat voort uit luiheid, maar voor een groot deel ook uit mijn streven om werk en privé gescheiden te houden. Als Energie Coördinator voor de raffinaderij was ik, samen met Paul Vieveen als Inkoop, intens betrokken bij de “liberalisering” van de energiemarkten. Dit werk was zeer interessant want het moest zich nog helemaal ontwikkelen. Een vrije markt was natuurlijk goed voor de grote bedrijven want meer concurrentie geeft lagere prijzen, maar of het ook goed zou zijn voor de gemiddelde consument was destijds voor mij twijfelachtig. Hoe dan ook, het bestuderen van energiemarkten was voor mij werk en dus niet iets om mij thuis mee bezig te houden. In mijn kennissenkring waren er verschillenden die vertelden over successen bij het “switchen” van leverancier. Ik hoorde iemand die standaard elk jaar veranderde want dan kreeg je elke keer een cadeaubon van 100 euro. Anderen bleken het talent te bezitten om voor een lange tijd een lage gasprijs vast te leggen. Nooit hoorde ik over minder goed uitwerkende contracten.

Door niet van leverancier te switchen behoorde ik tot de groep mensen met een **variabel contract**. Ik had daar geen moeite mee. Variabel klinkt als meebewegend met actuele marktcondities. Ik had geen behoefte aan een **vast contract** met vaste prijzen want dan zou ik speculatief het juiste moment moeten kiezen om te switchen en mij voor langere tijd aan een leverancier moeten binden. Dat voelde niet goed.

Door de extreme aardgasprijsstijgingen, veroorzaakt door de oorlog in de Oekraïne, moest ik uiteindelijk toch in actie komen. In het voorjaar van 2022 sprak ik een vertegenwoordiger van een (andere) grote leverancier die in een witgoedwinkel een tafel had ingericht om klanten te winnen. Hij zei mij dat hij eventueel wel een contract kon aanbieden maar door de onzekere situatie op de markt zou dat pas in juli kunnen ingaan. Ik zou rekening moeten houden met een maandbedrag dat ver boven het bedrag lag dat ik betaalde bij mijn huidige leverancier, mede omdat de prijs van aardgas wel 3€/m3 was! Ik liet hem op mijn mobiele telefoon de actuele aardgasprijzen zien (<https://www.eex.com/en/market-data/natural-gas/spot>). De prijs lag rond de 1€/m3 en was nog nooit 3€/m3 geweest. Om kort te gaan: De vertegenwoordiger begreep dat hij aan mij geen energiecontract kon verkopen.

In oktober 2022 kondigde mijn leverancier aan dat ik in november €3.40/m3 voor aardgas moest gaan betalen. Nu moest ik toch echt iets anders!

Ondertussen was ik al wat vaker naar de (dag-)marktprijzen gaan kijken en constateerde dat er slechts 3 dagen waren, en wel in augustus, waarop de gasprijs hoger was dan 3 €/m³. Tot vandaag weet ik niet hoe ik het moet begrijpen. Of de leveranciers maken extreem hoge marges, of ze hebben verkeerde posities genomen op de termijnmarkten waarvoor de klant moet boeten, of beide.

Het toeval wilde dat ik op het juiste moment weer in contact kwam met Paul Vieveen.

Na een rondje bijpraten vroeg hij: Heb jij al een **dynamisch energie contract**?

Nee, maar ik was natuurlijk gelijk geïnteresseerd!

Er zijn sinds kort een aantal (kleine) dynamische energieleveranciers. In de figuur vindt u hun logos:

Er is zelfs een vereniging van leveranciers van dynamische energiecontracten. Op hun website (<https://www.dynamische-energieprijzen.nl/>) vindt je doorverwijzingen naar de verschillende leveranciers.

Naar schatting zijn er nu zo'n 300.000 huishoudens met een dynamisch contract. De belangrijkste verschillen tussen een dynamisch contract en een contract van de grote leveranciers (Eneco, Essent, Vattenfall ...) zijn:

De basisprijs voor gas is gelijk aan de prijs op de grootste dagmarkt in Nederland (EEX-TTF day-ahead) en de basisprijs voor elektriciteit is gelijk aan de prijs op de uurmarkt in Nederland (Epex-spot). Prijzen zijn dus 100% traceerbaar.

Er is een duidelijk gespecificeerde marge voor de leverancier

Je betaalt een voorschot voordat de maand begint. Aan het eind van de maand wordt afgerekend op basis van het actuele gebruik. De leverancier loopt geen enkel risico. Als je weg wilt laat hij je dus ook makkelijk los.

Via een app wordt je vanaf 15:00 uur op de hoogte gehouden van de prijzen voor de volgende dag. Het plaatje rechts geeft een voorbeeld van de app van Frank energie.

Het kiezen van een dynamisch contract is eenvoudig. Je zoekt de leverancier met de laagste marge. Het controleren van een factuur kost wel enige tijd. Niet omdat het systeem moeilijk is, maar door de veelheid aan gegevens die je moet verwerken. Verder hoor ik dat de serviceafdeling moeilijk telefonisch te bereiken is. Ik heb daar geen last van gehad omdat ik alles digitaal heb geregeld.

Het belangrijkste pluspunt van dynamische contracten vind ik de volledige transparantie in prijsvorming, zoals die ik gewend was bij contracten die we voor de raffinaderij afsloten.

Op dit moment ligt een nieuwe Energiewet van minister Jetten bij de Raad van State voor advies. Hierin staat dat op termijn ook de grote energiebedrijven een dynamisch contract moeten aanbieden als de klant hier om vraagt. Maar die grote energiebedrijven reageren nog niet erg enthousiast...

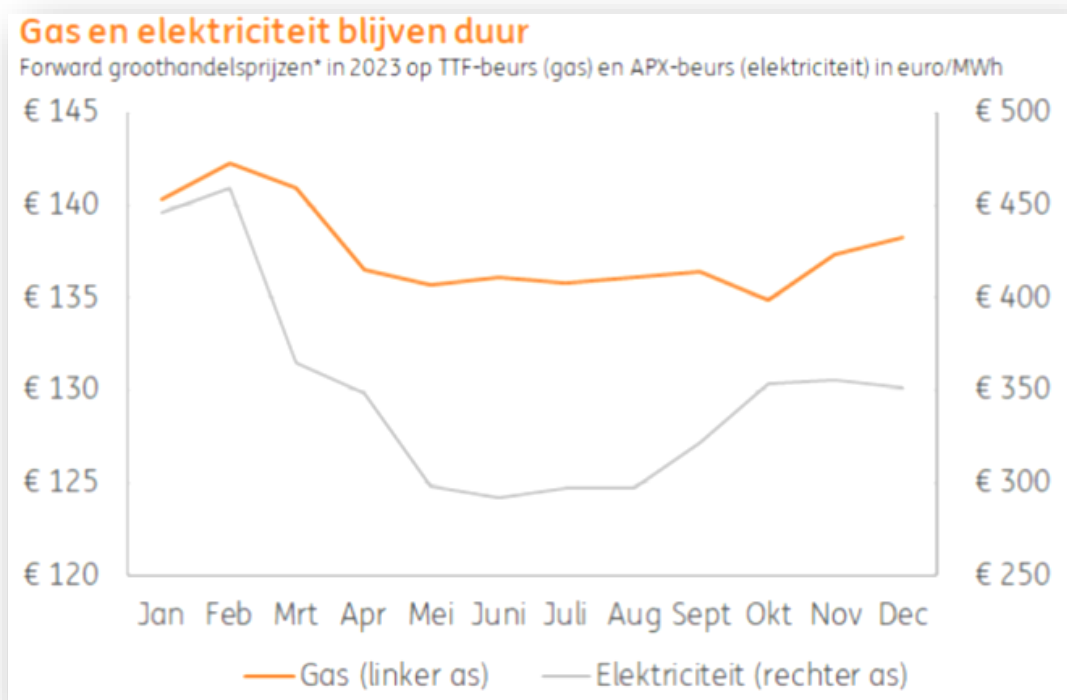
Waarom steunt de minister dynamische contracten? Ik denk dat hij z'n wenkbrauwen gefronst zal hebben toen er in de moeilijke discussies over het prijsplafond geen duidelijk antwoord kwam op de vraag: Wat is een redelijke marge op aardgas en elektriciteit? Zelfs toen de vraag aan de ACM (Autoriteit Consument en Markt) werd gesteld kwam er geen antwoord. De overheid moet wel het gat gaan dichten tussen "de actuele prijs" (inclusief een discutabele marge) en het plafond. Dat lijkt dan wel heel snel op staatsteun voor de energieleveranciers!

De minister heeft nóg een hele belangrijke reden om dynamische contracten te steunen. Met de toename van elektriciteitsopwekking door zon en wind zal het steeds moeilijker worden om vraag en aanbod op elkaar af te stemmen. De mensen moeten gestimuleerd worden om hun elektrische auto op te laden en hun was te draaien als er veel wind of zon is. Dat kan zowel s 'nachts (wind) als overdag (zon) zijn. De oude piek en dal prijsconstructie werkt dan niet meer. Het zou mij niet verbazen als over een paar jaar de meerderheid van de energiecontracten dynamisch is.

Ooit was ik kritisch over de liberalisering van de energiemarkt voor de gewone consument. Nu ben ik al aardig om: *Als het stormt, ligt onze plug-in hybride auto aan de stekker !*

Is dit artikel aanleiding tot vragen of opmerkingen, stuur deze dan aan redactie@seconer.nl t.a.v. Gerrie Smeenk

Door: Rinus Poppelaars

bp Familiedag

Niet zolang geleden vernam ik dat bpRR, na vele jaren, een familiedag organiseert om gezinsleden en familie van medewerkers in de gelegenheid te stellen om kennis te maken met de werkplek, de werkomgeving en de sfeer, kortom een bp-experience te ervaren.

Onmiddellijk dacht ik dat dit een mooie gelegenheid voor de gepensioneerde medewerkers zou zijn om weer eens een kijkje te nemen op het bp-terrein waar men zo vertrouwd mee was en waar vele dingen min of meer hetzelfde zijn gebleven (zoals de fabrieken) maar ook veel dingen zijn veranderd en verbeterd zoals het Nieuwe Centrale Controlekamer Complex (NCCR) waarin o.a. ook maintenance, engineering, waste en security zijn gehuisvest. Er zullen de komende jaren nog vele veranderingen gaan plaatsvinden o.a. als gevolg van de energietransitie.

Het idee om gepensioneerden deel te kunnen laten nemen aan de bp familiedag viel in goede aarde bij het management en de organisatie. Gepensioneerden zijn van harte welkom om deel te nemen aan de familiedag. Onderstaand de uitnodiging is u ook per mail toegezonden.

Beste (oud) collega's,

Hierbij nodigen we jou samen met jouw familie uit voor de bp familiedag op 3 juni, een fantastische bp experience! Deze dag staat in het kader van 'Who we are'. Tijdens deze dag delen we onze work hard, play hard mentaliteit dat gericht is op een duurzame toekomst.

'Who we are' is de rode draad voor deze familiedag. Er is veel te doen en zo kun je vol trots het bedrijf laten zien waar je werkt of hebt gewerkt.

Een greep uit de activiteiten:

- Bustour over de raffinaderij.
- Activiteiten voor jong en oud: van een springkussen tot aan een Formule 1 simulatie.
- Brandweer- en EHBO-demonstraties.
- Muziek en BBQ.
- Verse friet, snoepgoed, warme en koude drankjes.

Bij aankomst geven borden/parkeerbegeleiders aan waar je kunt parkeren. Vanaf de parkeerplaats word je met een touringcar naar het evenemententerrein gebracht. Het is belangrijk om je voor 26 mei te registreren voor deelname.

Na registratie ontvang je:

- Een e-ticket voor toegang tot de familiedag.
- Optioneel een separate mail voor de raffinaderij bustour.

Nu registreren

Het wachtwoord voor registratie is: **BPFAMDAG2023!**

Heb je vragen? Stuur dan een mail naar: info@bpfamiliedag.nl

bp Familiedag

De afbeelding hiernaast is een screenshot. Op 24 april heeft het bestuur een alle beschikbare mailadressen een pdf bestand toegestuurd met daarin de mogelijkheid om jezelf aan te melden.

Als je de mail niet hebt ontvangen dan horen wij dat graag.

Stuur een mail naar info@seconer.nl met de mededeling "uitnodiging niet ontvangen". We zullen dan proberen u de uitnodiging alsnog toe te sturen.

Het bestuur van de Stichting Seconer is gedurende de bp experience actief als vrijwilliger en aanspreekpunt voor gepensioneerden.

Meldt je aan, het is een unieke gelegenheid!

Pensioen.....en dan

Enkele jaren terug heb ik in dit blad al eens beschreven wat mijn (vrijwilligers) activiteiten waren nadat ik in 2010 met pensioen ben gegaan. Ik heb de lezers van dit magazine toen gevraagd dit ook eens een keer te doen.

Helaas.... Er kwam weinig respons, op een paar na zoals die van Gerrie Smeenk en natuurlijk van Rob van Breda.

Toch lijkt het mij leuk te lezen hoe oud-collega's hun vrije tijd in zijn gaan delen, na hun pensionering.

Inmiddels zijn er dus wat jaren verstreken en misschien vindt u het leuk te weten wat mijn laatste bezigheden zijn. Via het Educatief Informatie Centrum geef ik nog steeds rondleidingen door en bij de bedrijven in de Rotterdamse haven, voor middelbare scholen en studenten, vanuit Nederland en België. Tijdens de corona was dit heel minimaal omdat het in een bus zitten en als groepen op stap gaan er even niet inzat.

Gelukkig neemt dat nu weer een beetje toe en kunnen mijn collega's en ik deze jonge mensen proberen enthousiast te maken om bij één van de bedrijven in het Rotterdamse havengebied te gaan werken.

Bij alle bedrijven in het gebied waren er, eind 2022, ongeveer 9000 vacatures, dus werkgelegenheid genoeg.

Mede omdat mijn vrouw en ik in 2021 verhuisd zijn naar Oostvoorne ben ik gestopt met mijn taak als gids bij het droogdok Jan Blanken in Hellevoetsluis. Ik vertel graag mensen, die geïnteresseerd zijn, over bijzondere en mooie dingen. Het was een mooie tijd en heb hierin veel geleerd. Mocht u er nog niet geweest zijn, raad ik dat van harte bij u aan. Het is een prachtig in takt gebleven monument, wat heden ten dage nog functioneel is.

Zoals geschreven ben ik daarmee gestopt, maar aangezien ik, met mijn leeftijd van bijna 73 jaar, nog fysiek en mentaal gezond ben, zocht ik een nieuwe uitdaging. Daarvoor heb ik mij aangemeld als vrijwilliger bij het zeemanshuis: International Seafarers' Centre (ISC) "ISC The Bridge".

Ooit was er een zeemanshuis in hotel - restaurant "De Beer" langs de A15 in de Europoort. Het gebouw werd, in opdracht van het Havenbedrijf Rotterdam, in 2013 gesloten en gesloopt en daarmee verdween ook het zeemanshuis.

Door enkele enthousiaste mensen, die over het algemeen nog zout water door hun aderen hebben stromen is de draad in 2020 weer opgepakt. De locatie was een gedeelte van een zaaltje in het Cultureel Centrum De Man in Oostvoorne.

Veel van de zeevarenden verblijven al gedurende lange tijd aan boord van hun schip. Wisseling van bemanning was tijdens de top van de coronacrisis niet mogelijk en komt nu mondjesmaat op gang. Er zijn nog steeds havens waar zij nog steeds niet van boord mogen/kunnen.

De eerste fase van de opstart vanuit The Bridge was erop gericht de schepen te bezoeken en zeevarenden te voorzien van (kleine) boodschappen. Een telefoonkaart bijvoorbeeld zodat men contact kon hebben met het thuisfront. De aanschaf van tandpasta of shampoo of een stukje chocolade. Ook andere, via internet bestelde boodschappen werden op die manier aan boord bezorgd. Soms zelfs met uitwisseling halverwege de gangway.

Gelukkig ligt deze narigheid achter ons en mogen de zeemannen en vrouwen nu weer naar de wal. Het animo neemt daardoor dan ook flink toe.

Daardoor is er meer ruimte nodig om niet alleen zeevarenden maar ook alle vrijwilligers een fijne plek te bieden. De bezoekersaantallen liggen nu stabiel op zo'n 300 zeelieden per maand.

Het zeemanshuis groeit daardoor uit zijn jasje.

Rond 1 maart gaat "The Bridge" daarom verhuizen naar Stationsweg 33, de voormalige fietsenzaak van Roskam, in Oostvoorne. Zo'n 30 vrijwilligers zetten zich inmiddels hiervoor in en met een, door de Stichting Welzijn Zeevarenden Rotterdam – gedoneerd busje worden de

zeevarenden kosteloos van en naar hun schip gebracht. Inmiddels is er een nieuwe hybride bus aangeschaft.

De nieuwe locatie is ruim (160 m2), licht en heeft de mogelijkheid van een terras op eigen terrein waar ook de bus kan worden opgeladen.

Ze hebben dan de ruimte voor een goede ontvangst van de zeevarenden, een stilteruimte waar ook een gesprek met een havenpastor of diaconaal werker kan plaatsvinden en een gescheiden ruimte voor administratie en vrijwilligers die hun bezoeken aan de schepen kunnen voorbereiden. Ze wilden graag in

Oostvoorne blijven, omdat de woonkern met winkelstraat en restaurants het dichtst bij de havengebieden van Maasvlakte en Europoort ligt. Dat betekent korte aanrijtijden en alle voorzieningen dichtbij."

In principe zijn er twee diensten: de chauffeurs en de gastvrouwen/mannen, waarvan de laatsten in het zeemanshuis blijven om de gasten te voorzien van een natje en een droogje, eventueel geld wisselen en telefoonkaarten verkopen. De gesprekken die wij voeren zijn zeer gevarieerd en afhankelijk van hun nationaliteit.

Zo had ik eens een bus vol met Pakistani die mij vroegen of dat groene land rijst was. Ik heb hen gezegd dat wij daarvoor in Nederland (nog) niet de juiste temperaturen hadden.

Veel zeevarenden willen graag in Nederland komen werken. Zo was er één die wel met een Hollands meisje wilde trouwen om hier te kunnen komen werken. Hij had er al één gezien in de supermarkt en als dat niet ging moest ik hem maar als mijn zoon adopteren.

In ieder geval zijn de mensen blij omdat ze gratis opgehaald en teruggebracht worden en tussendoor hun boodschappen kunnen doen.

Heeft u ook een leuke hobby, maak er een verhaaltje over en stuur het op aan: redactie@seconer.nl

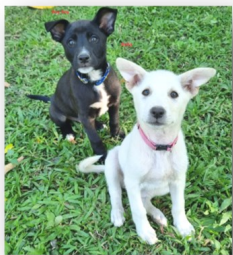
Geëmigreerd naar Thailand—vervolg

In de vorige editie van “de Nestor” hebben jullie kunnen lezen hoe Kees en Corrine Poessé een nieuw leven hebben opgebouwd in Thailand nadat Kees in 2017 met pensioen is gegaan. Vlak voor het ter perse gaan van de “december” editie stuurden Kees & Corrine een laatste update die helaas niet meer opgenomen kon worden. Hierbij het (korte) vervolg.

Daar er tussen mijn schrijven en het plaatsen van mijn verhaal een “gat” van bijna 5 maanden zit, wil ik graag nog een kleine aanvulling geven.

Zoals de redactie al heeft aangegeven, zijn wij in september toch weer verhuisd. Ons vorige huis was natuurlijk ook geweldig, maar onze huidige woning is wat praktischer dan het vorige huis en daarbij ook veel meer ruimte voor de honden.

Helaas hebben we onze hond Panda moeten laten inslapen. Doordat Panda aan chronische gewrichtspijnen leed, kon hij soms héél agressief naar mens en dier reageren. Ik was al diverse malen door hem gebeten, en heb daardoor (infectie) zelfs drie dagen in het ziekenhuis moeten verblijven. Maar nadat ook Corinne door hem gebeten was hebben we besloten, in overleg met de dierenarts, om hem van zijn pijn te verlossen.

Begin december kwam er een moederhond met 6 puppy's bij ons voor de poort. Nou zien wij hier iedere dag wel honden met puppy's lopen, maar als dat bij je voor de deur zit wordt het natuurlijk wel heel moeilijk om die te negeren. Dus via Facebook en vele andere “kanalen” geprobeerd om een huis te zoeken voor deze puppy's. Het resultaat is dat wij er nu weer twee honden bij hebben, dus totaal weer zes. Gelukkig hebben we voor de andere puppy's ook een “forever home” gevonden.

In mijn verhaal had ik ook aangegeven dat ik over mijn pensioen geen premies en belasting meer in Nederland hoefde te betalen. Echter door de aanpassing in het belastingverdrag tussen Nederland en Thailand moet ik vanaf 01-01-2024 weer gewoon belasting in Nederland gaan betalen, wel blijf ik vrij van premies.

Graag wil ook nog even weer wat kwijt over de medische zorg, waarvan ik ook al in mijn verhaal schreef. Omdat wij vermoeden dat ik een liesbreuk had, ben ik op tweede kerstdag naar het ziekenhuis gegaan om dit te laten checken. Het was inderdaad een liesbreuk en het ziekenhuis heeft contact met onze verzekering opgenomen of zij de behandelingskosten zouden dekken. Na de goedkeuring hiervan ben ik op 30 december geopereerd, en oudejaardag was ik alweer thuis. Hoogstwaarschijnlijk had ik hiervoor in Nederland een paar maanden verder geweest.

Wat ook best bijzonder is, is de legalisering van de Cannabis hier in Thailand. Waarvoor je tot juni vorig jaar nog de gevangenis inging voor het hebben van een wietplantje kan je nu zowat op iedere hoek van de straat vele soorten Cannabis ~ kopen.

Zelfs in de shopping malls staan stands hiervan en op markten verkopen ze wietplantjes. In Nederland waar het al jaren gedoogd is kan je nog steeds maar 5 gram per keer kopen, terwijl dat hier, tot nu toe, onbeperkt is. Iedereen die voor (soft) drugsbezit in de gevangenis zat is in juni 2022 vrijgelaten. Daarom heet het hier dan ook Amazing Thailand. Groeten aan alle oud-collega's !

Nieuwe doelstellingen na pensioneren

Geïnspireerd door het verhaal van Kees Poessé ontving de redactie een berichtje van Ruud Been over zijn nieuwe leven na zijn pensionering.

In juni ben ik alweer twee jaar met pensioen, man wat vliegt de tijd.
In hetzelfde jaar, 2021, overleden mijn beide ouders binnen een tijdsbestek van twee maanden.

Nu alweer een jaar verder en heb ik het nog steeds druk. Alleen nu met leukere dingen.

Ik heb mij nog geen moment vervuild, omdat ik veel sport, zoals golf en fietsen, en ook veel reis. Mijn vrouw werkt nog en wil over twee jaar, als ze zestig is, ook stoppen. Dus heb ik nu nog wat tijd voor andere dingen.

Helaas heb ik de reünie gemist, maar de volgende wil ik er zeker bij zijn. Ik vond het leuk om de laatste Nestor te lezen en vooral de verhalen van oud collega's. Met Cees en Corinne hebben we nog regelmatig contact. We gaan hun zeker nog een keer opzoeken, omdat wij ook graag naar Thailand op vakantie gaan. Hierdoor leek het mij leuk om mijn ervaringen eens te delen ook al ben ik nog maar "kort" met pensioen.

Afgelopen zomer ben ik als vrijwilliger ouderen rond gaan rijden. Dat is in de maanden juni, juli en augustus. We doen dan woensdags een rondje met de auto in de buurt en over de eilanden om ook een bakje of een lunch te doen. Het zijn ouderen die nog wel zelfstandig wonen, maar vaak niet erg goed te been zijn en niet veel buiten Brielle komen. Zij herkennen de omgeving waar we doorheen rijden en komen dan met ervaringen van vroeger. Tijdens de lunch of een bakkie zie je ze dan kibbelen wie waar gaat zitten haha. Het is zo dankbaar en zo fijn om deze mensen te zien genieten. Dat had ik niet verwacht

Verder zit ik ook in het VVE bestuur van de 20 woningen waar ik nu woon en help ik de mensen om mij heen waar nodig. Al moet ik nog weleens iemand teleurstellen omdat ik niet direct tijd heb. Gelukkig heb ik een agenda.

Maar ook op onze reizen zijn wij wel bezig met het helpen van mensen of het steunen van goede doelen.

Voordat ik van mijn pensioen mocht gaan genieten, plande ik in 2017, op aangeven van en met collega Jorick vd Heiden, een fietsreis voor het goede doel.

Het goede doel toen was Plan International waar ik al heel lang een sponsor van ben. 5 dagen fietsen in Nicaragua was een geweldige ervaring waarbij we ook de projecten bezochten.

Ook de RopaRun heb ik een paar maal mee mogen doen en draag ik nog altijd een warm hart toe. Ik wilde dat een keer meemaken en dat werd uiteindelijk drie keer.

Vorig jaar heeft fietsen voor het goede doel een vervolg gekregen en heb ik voor de Cliniclowns de Stelvio op gefietst in Italië. Ook dit was weer een bijzondere ervaring en fysiek afzien. Echter smaakte dit toch weer naar meer.

Dit jaar fiets ik in Tanzania. Daar ga ik 6 dagen in oktober rond en gedeeltelijk op de Kilimanjaro fietsen voor Amref the Flying Doctors. Ook hierbij bezoeken we weer een aantal projecten om met eigen ogen te zien waar zij voor staan. Zie bijlage. Dus nu weer erg druk met training en organiseren van Sponsor acties.

Dus hopelijk zijn er lezers van de Nestor die ook graag goede doelen steunen en een steentje willen bijdragen.

Trainen houdt in dat ik veel in de sportschool ben, maar ook buiten rondjes fiets. Zo ga ik komende weekend de elfsteden tour in Leeuwarden doen. Kortom ik verveel mij niet ☺.

Even voorstellen, nieuwe bestuurs- en redactieleden

In “van de bestuurstafel” heeft u kunnen lezen dat er diverse personele wijzigingen hebben plaatsgevonden in het bestuur en de redactie. In dit artikel stellen de nieuwe leden, Lex Zoethout, Jos Werring (redactie), Gerrie Smeenk en Jan Bevaart (bestuur) zich aan u voor.

Lex Zoethout

Als nieuw lid van de redactie van de Nestor zal ik mij even introduceren. Nu vind ik het lastig om iets op papier te zetten als je ruim 38 jaar werkzaam bent geweest bij de bp/Nerefco/bp raffinaderij en daar in diverse afdelingen hebt gewerkt en binnen mijn activiteiten veel raakvlakken met andere afdelingen hebt gehad.

Maar goed mocht ik niet herkend worden, mijn naam is Lex Zoethout, gepensioneerd in 2018, dus inmiddels al bijna 5 jaar niet meer ‘economisch’ actief. Wel ben ik actief met andere dingen, die ik nu zelf kies. Het aparte van pensionering is dat er iets in je dagelijkse dingen veranderd. In je leven daarvoor is het dat je van alles moet. Het begint rond je 4^e levensjaar met het naar school gaan. Dat duurt dan tot je 18 á 20ste levensjaar en voor sommigen, die verder studeren, nog langer.

Dan begint je werkzame leven. Je moet om zelfstandig te worden toch in je levensbehoefte voorzien. Dan krijg je een baas (tegenwoordig heet dat leidinggevende) die je verteld wat er van je verwacht wordt. Dit 5 werkdagen per week om dan het weekend bij te komen en zelf te bepalen wat je doet, zolang je single bent althans. Dit gaat door tot je pensionering. Dan plotseling is er niemand meer (buiten je partner dan) die dingen van je verwacht, je hebt de vrije keuze over je dagindeling en je activiteiten. Ik kan mij voorstellen dat sommigen met deze omschakelingen moeite hebben, maar ik heb daar geen moment moeite mee gehad.

Ik had nog wat klusjes te doen en die zijn eigenlijk nog niet af, want iedere keer verzin ik (of mijn echtgenote) weer wat te doen. Op een zeker moment vraag je jezelf af waar ik de tijd vandaan haalde om voor bp te werken.

Nou ja, de dagindeling is zo dat de dingen die ik doe niet altijd op de meest tijd-efficiënte manier gaan, maar dat hoeft ook niet, niemand die zegt dat je targets niet gehaald zijn en morgen is er weer een dag. Ik heb altijd plezier in mijn werk bij bp gehad, maar geniet nu van mijn pensionering.

Waarom ik mij opgaf voor de redactie van de Nestor? Omdat ik het leuk vind om te lezen over oud-collega's hoe het hun vergaat na zich in de bloei van hun leven mede ingezet hebben voor draaiende houden van de activiteiten van bp/Nerefco. Een andere reden is de bijna ondergang van het blad na de terugtrekking van Piet van Kessel en Klaas Kuipers uit de redactie. Dat moeten we toch niet laten gebeuren, vandaar dat ik mij ook ga inzetten om de Nestor in stand te houden.

Het zou dus leuk zijn als jullie, lezers van het blad, ook wat willen delen met je oud-collega's. Hiermee maken we het nog meer een leuk en informatief blad.

Jos Werring

Mijn naam is Jos Werring en na 39 jaar werkzaam te zijn als (senior) operator op de CDU in 2018 gepensioneerd.

Ik heb meerdere hobby's zoals sportschieten en vissen (ontelbare keer de poedelprijs wegens niks vangen) en sinds kort een nieuwe als redactielid van "de Nestor".

Over de vraag van de eindredacteur om mijzelf voor te stellen als nieuw redactielid moest is even nadenken. Ten eerste kennen velen mij wel, ten tweede wie ben ik om in de voetsporen van o.a. Piet van Kessel of Klaas Kuipers te mogen treden.

Het een hele uitdaging om iets over jezelf te schrijven en je het gevoel hebt te moeten concurreren met mensen met ongelooflijk veel meer levenservaring en kennis. Zo denk ik aan Kees Poesse uit Thailand (beroemd operator), Aad van Biezen uit Senegal (winnaar gouden vishaak) Klaas Kuiper (nautische grootheid) Piet van Kessel (redelijk fotograaf).

Nee, alle gekheid op een stokje, ik heb hun stukken altijd met veel plezier gelezen want het zijn historische memoires die alleen insiders op waarde kunnen schatten.

Ik wou beginnen met hoe je bij de bp-club aangenomen werd.

Na mijn schooltijd en wat omzwervingen bij o.a. Niehuis van de Berg, Saval Kronenburg en Wescon was ik werkzaam als automonteur bij de firma De Rijke. Ook was ik toen al lid van de schietvereniging "B.S.V. de Geuzen" in Brielle. Ik wilde wel wat meer verdienen maar dat kon 'in de vrachtauto's' alleen als je veel overwerkte.

Aan wat schietvrienden vroeg ik toen of zij niet een leuke baan wisten als machine bankwerker of dieselmonteur. De heren van Leen van Adrighem, Kees Mastenbroek en Jan Regeer, bij sommigen wel bekend, zeiden dat ik bij de BP wel kon solliciteren want ze gingen uitbreiden met een Cat Cracker.

Die dingen kon ik van de tijd bij Wescon en vond ze smerig. Alternatief was dat ze ook een Crude Unit hadden net zoals bij de toenmalige Gulf. Je moest maar even een brief schrijven naar de heer Kater en dan hoorde je het wel.

Een week later ging de telefoon: er waren al een aantal mensen (van Wescon) mij voor en gevraagd werd of ik geen operator wilde worden. Geen idee wat dit inhield. In mijn tijd bij Wescon en de Rijke heb ik een aantal operators ontmoet en ik vond het meestal zeer bijzondere types omdat ze een bepaalde hooghartigheid bezaten die mij onbekend was.

Navraag bij de eerder genoemde heren Van Adrighem, Mastenbroek en Regeer leerde dat als ik tegen overdag slapen kon maar gewoon operator moest worden. Wist ik veel dat zij ook operators waren. Ik dacht dat de heer Regeer daar wel een heel goede functie moest hebben want hij liep altijd onberispelijk gekleed op de schietvereniging rond. Een soort heer van stand!

Tijdens het sollicitatieproces ontmoette ik de onvolprezen heer Chiel Briers, een aimabele persoon met een zeer Limburgse tongval en humor, en de heer Bout, zeg maar Piet.

Een deel van het gesprek ging als volgt:

De heer Briers: wat weet je van een raffinaderij?

Antwoord: alleen dat er pompen en hééél erg veel grijze pijpen zijn.

De heer Briers: Oh, dan ga ik even wat vertellen; straks kom je bij de heren Schultz en de Jong en die gaan je wat vragen stellen. Daar weet je het antwoord niet op, maar dat zal ik je verklappen.

De heer de Jong vraagt wat over auto's en de heer Schultz wat over pompen en als deze vraag aan de orde komt: 2 pompen achter elkaar is hogere druk en 2 naast elkaar meer vloeistof.

En ja hoor de heer Briers had zoals altijd gelijk. Buiten dat hij een grote kennis had van chemie enz. bezat hij ook een uniek inzicht in mensen. Een heel bijzondere man en die tijdens deze periode werd bijgestaan door Piet Bout maakte dat je je snel thuis voelde. Wat ook hielp was dat ik mijn oude vriend en collega Hans Berkhout op de plant zag lopen. Daarnaast bleken er nog een aantal oud scheepswerf broeders rond te lopen zoals Harrie van Kolck, Claus van der Reep, Joop Christiaanse, en de heer Leen de Hoog van Firma de Rijke.

De wereld is klein en tegenwoordig nog kleiner want je kan Harrie gewoon in Vietnam video bellen met whatsapp. Zal hem binnenkort weer eens contacten want hij heeft het nog altijd druk aldaar.

En dan kom je in de SHIFT!! De B shift CDU welteverstaan. Maar daarover een andere keer meer.

Voor nu hoop ik dat ik het redactiewerk leuk zal vinden en dat we als redactieteam elke keer een leuk blad kunnen produceren. Heeft u ook een leuk verhaal???? Neem dan contact op via redactie@seconer.nl

Groeten van Jos.

Gerrie Smeenk

Hallo, ik ben Gerrie Smeenk en op 11 januari 2023 toegetreden tot het bestuur van de Stichting Seconer.

Op de reünie in september hoorde ik dat het bestuur van Seconer en de redactie van de Nestor wel nieuwe aanwas kon gebruiken. Aanvankelijk was ik twijfelachtig om iets toe te zeggen. Enerzijds is de vereniging iets unieks dat niet door gebrek aan vrijwilligers mag verdwijnen. Anderzijds wilde ik niet teveel van de vrijheid inleveren die ik door mijn pensionering had gekregen. De andere bestuursleden kenden het dilemma maar wisten mij te overtuigen dat het in de praktijk prima te doen is.

Ik ben 65 jaar en 34 jaar bij bp in Europoort in dienst geweest. Na een studie Technische Natuurkunde aan de TH van Delft heb ik een paar jaar gewerkt bij een laboratorium dat diensten levert voor de oliehandel (Saybolt en van Duijn). Daar werkte ook Joop Jonkers (zie ook Seconer-Nieuws editie 2-2008). Hij suggereerde dat de BP raffinaderij wel een goede werkgever voor mij zou kunnen zijn. Na een open sollicitatie mocht ik starten bij de Proces Control groep welke

destijds viel onder Technical Department. In die eerste jaren was mijn werkplek in de controle kamers. Dat is zeer waardevol geweest want ik zag het proces van dichtbij en leerde veel collega's van de afdelingen Operations en Instrumentatie kennen. Daarna heb ik verschillende technische functies gehad: Proces Engineer FCCU, Relief Systems Coördinator, Energie Coördinator en Commercial Contracts Owner. Ik heb steeds gezegd: Ik hoef niet meer van werkgever te veranderen want er zijn genoeg ontwikkelingen binnen de raffinaderij en er is altijd wat te leren en te doen.

Mijn echtgenote en ik zijn geboren in Vlaardingen en wonen daar al ons hele leven.

We hebben twee kinderen, een zoon en een dochter. Sinds drie maanden zijn we nu ook Opa en Oma van een kleindochter!

Na mijn pensionering ben ik in de gelegenheid gekomen om meer tijd te besteden aan het bestuderen van de natuur (vooral de vogelkunde) en ik heb mij daarom aangesloten bij het KNNV (Koninklijke Nederlandse Natuurhistorische Vereniging). Daarnaast heb ik recentelijk veel tijd besteed aan stamboomonderzoek. Die twee onderwerpen zijn, denk ik, best leuke onderwerpen om in de komende edities van de Nestor wat aandacht aan te besteden.

Jan Bevaart

Hallo, mijn naam is Jan Bevaart, 66 jaar oud, getrouwd met Nancy en woon al m'n hele leven in Zuidland.

Vader van 2 kinderen, een zoon en een dochter die allebei het ouderlijke nest hebben verlaten. Op 13-1 is m'n 2^e kleinkind geboren wat wel een hele bijzondere ervaring is, dat hebben van kleinkinderen.

Na bijna 41 jaar op de raffinaderij werkzaam te zijn geweest, hoor nu alweer 2,5 jaar bij de club van pensionada's. Al die jaren ben ik ook lid geweest van de P.V. waar ik van de motorsectie sinds 1996 captain ben. Duidelijk is dat dit mijn grootste hobby is.

Naast motorrijden sta ik op maandag met een aantal BP lotgenoten op de tennisbaan.

Ook trekken mijn vrouw en ik er regelmatig op uit met de caravan. In 1980 ben ik gestart als operator op de FCCU, waar ik de commissioning en eerste start-up van de FCCU heb meegemaakt

Na 27 jaar heb ik de overstap gemaakt naar de afdeling Training, daar wordt o.a gezorgd dat de startende operators een gedegen opleiding krijgen zodat ze veilig de diverse unit's kunnen bedienen.

Ook voor de meer ervaren operators organiseerde we trainingsdagen om de kennis op peil te houden. De scholen werden bezocht om zo nieuw operator personeel aan te trekken, die via de door ons begeleide stageplekken vaak op de Raff konden instromen.

Toen ik gevraagd werd om in het Seconer bestuur te komen heb ik eigenlijk gelijk ja gezegd. Ben heel enthousiast geraakt van het seconerwerk toen ik op mijn eerste reuniedag in Blijdorp was en al die blijde collega's zag.

Tijdens de motortoertochten van de BP club merk ik dat er veel vragen zijn over pensioenen, ziektekostenverzekering, reüniedagen etc. Het meehelpen organiseren van evenementen en het kunnen beantwoorden van vragen van gepensioneerden hoop ik mij de komende tijd op te richten.

Het leven na pensionering

Zoals ik al in mijn voorstelronde schreef, heb ik mij tot nu toe niet verveeld. Ik lees in de eerdere uitgaven van de Seconer en De Nestor leuke verhalen van Aad van Biezen en Kees Poessé die hun grote wens in vervulling zagen gaan door te emigreren naar het (verre) buitenland. Dat is dus de keuze die je kan maken nadat je je afscheidsfeestje van bp hebt gehad.

Mijn interesse ligt, zoals velen bij bp, bij auto's. Voordat ik bij bp in dienst trad heb ik ongeveer 2 jaar in de auto's gewerkt, voornamelijk handel. Toen kwam ik er achter dat ik het leuker vond met auto's te werken als hobby en niet beroepsmatig en ging solliciteren bij bp en werd dus aangenomen. Dus in mijn vrije tijd sleutelde ik wat, als het gezinsleven het toeliet. Nu, na mijn pensionering, zijn er minder verplichtingen en meer tijd om aan mijn hobby te besteden. Mijn voorkeur gaat uit naar klassieke auto's met begrijpelijk techniek, waar je zonder computer nog mee bezig kunt zijn. Vlak voor mijn afscheid bij bp had ik een BMW 3.0 CSI gekocht om te restaureren.

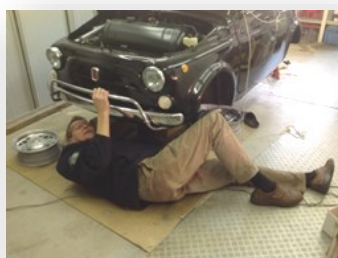

Echter al gauw bleek dat ik de benodigde vaardigheden om dit project te kunnen voltooien niet bezit, ken uw grenzen. Deze dus verkocht aan iemand die de vaardigheden wel bezit.

Ook had ik in een opwelling een Volvo 66 gekocht. Dit is een leuk overzichtelijke project auto. Terwijl ik daar mee bezig was, kwam het voorstel van enkele studiegenoten om elkaar na jaren weer eens te ontmoeten en eens naar het, hoe toepasselijk, Daf museum te gaan. Daar was een gezellig wederzien. Een terloopse opmerking van één van hen was dat hij een Bentley had staan die niet in zijn collectie paste. Mijn interesse was gewekt. Kortom, 2 weken later stond hij bij mij in de garage.

Deze auto neemt echter zoveel ruimte in dat de Volvo buiten moest staan en dat is niet goed voor een auto uit de jaren tachtig. Dus nadat hij rijklaar was, iemand anders gelukkig gemaakt met de Volvo.

Nu moet ik ook vermelden dat ik lid ben van de klassieke autoclub van Goeree Overflakkee, Autoclub Carwei.

Daar werd bekend dat ik, behalve ritjes doe met mijn Bentley ook wat sleutel. Voorzichtig werd gevraagd of ik wilde helpen met het weer in elkaar zetten van een Fiat 500.

Met veel plezier heb ik dit gedaan en nu staat hij er weer als nieuw bij. Dit project afgerond en de volgende vraag kwam. Een Triumph Vitesse was technisch gereed maar het lakwerk was een twijfelgeval, of ik raad wist.

Ik ben met mijn poetsmachine aan de gang gegaan en er kwam een mooie auto onder vandaan. Hij hoeft niet overgespoten te worden. O ja, het cabriodak moest er ook nog op dus ook mee geholpen.

Nu staat er weer een mooie auto. Zo kan ik nog wel even doorgaan, maar de indruk hoe ik mijn tijd doorbreng is wel duidelijk. De Bentley vraagt ook aandacht en dat is een uitdaging, want de gebruikte techniek is nogal anders dan bij gebruikelijke auto's. De prijzen van onderdelen trouwens ook, zeg maar x10. Het blijft natuurlijk een Rolls Royce met een andere grill.

Natuurlijk blijft er nog tijd over om andere dingen te doen en dat maakt het leven na mijn economisch werkzame periode aangenaam.

Ik hoop dat dit verhaaltje anderen aanzet om ook de pen (toetsenbord) in te klimmen om het leven na de pensionering ook met je (oud)collega's te delen.

Door: Rinus Poppelaars

Nieuwe bestuurder bpRR

Tijdens een "rondje" intranet van bpRR kwam ik op de pagina van de Ondernemingsraad onderstaand nieuwsbericht tegen. Als gepensioneerden hebben we niet direct meer te maken met de bpRR organisatie maar we hebben allemaal vele voetstappen gezet en onze bijdrage geleverd aan bpRR tot wat het nu is.

In die context is het belangrijk en goed om te weten wie de bestuurder is.

In het kader van de Wet op de Ondernemingsraden is de OR om advies gevraagd over de benoeming van een nieuwe bestuurder. Op 28 april is kennisgemaakt met dhr. Bernard Niemeyer-Pilgrim en heeft de OR, na een goed gesprek, positief geadviseerd over de benoeming.

Bernard Niemeyer-Pilgrim

Karen de Lathouder zal zich volledig gaan toewijden op haar rol als Head of Country van bp Nederland. De OR heeft Karen bedankt voor de plezierige samenwerking en haar tomeloze inzet om de belangen van bp in Nederland te vertegenwoordigen in de energietransitie. De OR wenst Karen veel succes in de toekomst.

Karen de Lathouder

Personalia

OVERLEDEN :

20-11-2022 Dhr. N. Dijkshoorn, in de leeftijd van 88 jaar

30-11-2022 Dhr. J. van Vliet, in de leeftijd van 92 jaar

4-1-2023 Dhr. H. (Huug) van der Ent, in de leeftijd van 78 jaar

8-1-2023 Dhr. W van den Toorn, in de leeftijd van 94 jaar

13-1-2023 Dhr. A.J. (Bertus) van Bostelen, in de leeftijd van 79 jaar

18-1-2023 Dhr. E.M. Vogels, in de leeftijd van 71 jaar

6-2-2023 Dhr. H.T. Scholten, in de leeftijd van 79 jaar

19-2-2023 Dhr. L. (Leen) Dubbelman, in de leeftijd van 87 jaar

24-2-2023 Mevr, C.J. Dijkshoorn—de Groot, in de leeftijd van 89 jaar

29-3-2023 Mevr. M.J. van Dongen—van Pruissen, weduwe van Cees van Dongen, 82, jaar

Contactadressen

REDACTIE “de Nestor”

Rinus Poppelaars

Eindredactie

DREISCHOR

0623695978

Poppelm@zeelandnet.nl

Rob van Breda

BRIELLE

0181-416364

rjvanbreda@gmail.com

Lex Zoethout

Sommelsdijk

0640703100

a.zoethout@upcmail.nl

Jos Wering

Heenvliet

0617672122

werri036@planet.nl

BESTUUR STICHTING SECONER

Paul Vieveen

Secretaris

Maasdam

0624441453

Secretaris@seconer.nl

Piet Timmers

Penningmeester

Werkendam

06 22898310

penningmeester@seconer.nl

Jan Ketellapper

IT-zaken

Brielle

06 19200128

info@seconer.nl

Rinus Poppelaars

Eind redacteur

Dreischor

06 23695978

redactie@seconer.nl

Jaap Quartel

Oostvoorne

0681912529

jaapquartel1@gmail.com

Gerrie Smeenk

Vlaardingen

06-33720167

smeenk@j@gmail.com

Jan Bevaart

Zuidland

06-42676462

janennancy@live.nl

BELANGRIJKE ADRESSEN

Seconer mutaties

Nieuw lid - Recent gepensioneerd

www.seconer.nl Klik aan: CONTACT en vragen

aan bestuur, kies doorgeven:

Personalia/adreswijziging/e-mail wijzigen

of schriftelijk Van Hogendorpstraat 9 3299 AR Maasdam.

Pensioenfonds bp

website: www.pensioenfondsbp.nl

adres: Pensioenfonds bp

p/a Syntrus Achmea

Postbus 90170, 5000 LM Tilburg

Telefoon (09.00-17.00 uur): 013 4622352

email: pensioenfondsbp@achmea.nl

ASR Levensverzekering N.V.

Postbus 2072— 3500HB Utrecht

Tel.: 030-2574400

e-mail: www.asr.nl/e-mail

Www.mijnaspensioen.nl/chevron

bp Raffinaderij Rotterdam B.V.

Doorgeven van mutaties:

T.a.v. afdeling HR-services

Postbus 1033

3180AA Rozenburg

email: hrservicesbprr1@bp.com

Port Betaald
Port Payé
Pays-Bas

www.editoo.nl

MIX
Papier van
verantwoorde herkomst
FSC® C017135

Indien onbestelbaar retour : de Nestor p/a Bogerdweg 39, 4315CB Dreischor

www.seconer.nl